

[Niels Matthiasen.]

mening og fremtid i dette arbejde, må man have rullende finansieringsplaner, f. eks. over en 5-årig periode, i hvilken budgetstigningerne er værdisikrede, så de fastlagte planer kan gennemføres.

Det er mig magtpåliggende på socialdemokratiets vegne at understrege vigtigheden af at give kulturtraktaten indhold og mening. Det er jo ikke så forfærdelig meget, vi i øjeblikket har tilbage af visioner om det nordiske samarbejdes muligheder. Så meget vigtigere er det at holde fast på dem, vi har, fastholde dem og udbygge dem.

Stetter: Det forekommer mig, at lovforslaget er logisk og klart bygget op, og at indholdet er af en sådan art, at det vil styrke Nordisk Råds anseelse og position, og det er vi tilfredse med.

Vi er også tilfredse med, at det er lykkedes at finde tilslutning til etablering af et nordisk ministerråd. Vi havde gerne set, at dette råd havde fået en større kompetence, end tilfældet er. Men vi erkender, at resultatet er et ganske godt udtryk for det politisk mulige på det givne grundlag.

De af folketingets medlemmer, der havde lejlighed til at deltage i Nordisk Råds 19. session her i februar måned, vil have iagttaget, hvor skrøbeligt dette grundlag egentlig er. Jeg behøver blot at minde om den finske udenrigsministers tale, hvor han bl. a. sagde, at udenrigshandel også er udenrigspolitik, og at lukkede økonomiske blokke har en tendens til også at blive politiske. Jeg kunne godt komme til det resultat, at Finland overhovedet ikke havde haft nogen mulighed for at tilslutte sig en nordisk toldunion.

Nu vel, vi har fået et nordisk ministerråd, og basis for dette råds arbejde er den rekommandation, som blev vedtaget enstemmigt under den 19. session. Opgaven må nu være at give denne rekommandation kød og blod. Lige så snart vi ved, hvordan forhandlingerne i Bruxelles udvikler sig, er det en opgave for regeringen at gå i gang med dette arbejde, og jeg vil bede markedsministeren om at bekræfte, at regeringen har en vilje til at få mest muligt ud af denne rekommandation.

Må jeg i øvrigt slutte med at sige, at vor gruppe vil komplimentere regeringen for dens arbejde for at bevare det nordiske

samarbejde under de skiftende markedspolitiske forhold.

Jeg kan tilsige regeringen vor gruppes støtte til et fortsat nordisk arbejde, og så kan jeg i øvrigt tilføje, at vi har ikke noget ønske om at sende dette lovforslag i udvalg.

Enggaard: Dette forslag til lov om nordisk samarbejde vedrører den danske ratifikation af den overenskomst om ændring af Helsingforsaftalen, som den blev undertegnet i forbindelse med de 5 nordiske statsministres møde under Nordisk Råds 19. session i København for ca. 1 måned siden.

Det, jeg i særlig grad vil hæfte mig ved i forbindelse med dette lovforslag, som jeg på venstres vegne gerne vil anbefale til hurtig vedtagelse her i tinget, er nyskabelsen med ministerrådet med kompetence vedrørende hele det nordiske samarbejdsfelt. Et ministerråd er jo en institution, som man kender i andre internationale samarbejdsorganer, og jeg vil gerne udtrykke det ønske, at man i forbindelse med ministerrådet og dets arbejde vil kunne få en smidig forretningsgang, sådan at den tradition, der gennem årene har været for, at nordiske fagministre kunne mødes og tilrettelægge arbejdet i lovgivningen og på andre områder inden for deres specielle felter, også inden for ministerrådets rammer må kunne trives på en sådan måde, at den kan videreføres.

Det var almindeligt ventet, at det nordiske økonomiske samarbejde skulle være et centralt element i ministerrådets arbejde. Imidlertid må vi vel erkende efter de tilkendegivelser, som blev givet i forbindelse med Nordisk Råds 19. session her i København, at udsigterne i den nærmeste fremtid på dette område ikke berettiger til særlig optimisme. Derfor må i særlig grad spørgsmålet om realisation af kulturaftalen i den nærmeste tid være et centralt led i arbejdet. Spørgsmålet om budgetter for institutter—og konkrete budgetter—må være det, der i det hele taget her er den nærmeste og mest konkrete opgave at tage fat på. Dette er utvivlsomt også i overensstemmelse med den folkelige opfattelse i store dele af den danske befolkning, hvor man igennem årene har følt det kulturelle samarbejde som en væsentlig nordisk opgave.

Jeg skal på venstres vegne love lovforslaget, som jeg ikke for mit vedkommende